

Arrest

nr. 298 401 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. LYDAKIS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Rom, heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit en bent u afkomstig uit Kumanovo (Noord-Macedonië). Op 17 juni 2022 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in, waarbij u het volgende verklaarde. U bent geboren als man en u bent een transvrouw. Dat heeft u beseft toen u achttien jaar oud was. Toen u na het overlijden van uw vader als vrouw door het leven begon te gaan, kreeg u problemen met uw familie. U werd verbaal en fysiek door hen mishandeld. Ook op straat kreeg u slechte woorden te horen. Daarnaast kende u enkele malen problemen met medeburgers, waar u fysiek en verbaal werd aangepakt. U heeft uw problemen nooit kenbaar gemaakt aan de autoriteiten. Op 1 april 2022 reisde u naar België en een drietal maanden later, op 17 juni 2022, diende u uw verzoek om internationale bescherming in. Uw eerste verzoek werd kennelijk ongegrond

verklaard op 19 december 2022. U ging hiertegen niet in beroep. Zonder het land te hebben verlaten, diende u op 20 februari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde dat u sinds het overlijden van uw vader als vrouw door het leven gaat en voegde toe dat u op 9-jarige leeftijd werd verkracht door een 13-jarige jongen die een ver familielid van u was. U vermeldde dit niet eerder omdat u beschaamd was. U ging niet naar de politie omdat er geen wet is voor u. U verklaarde dat Albanezen, Roma en de politie u willen doden en stelde dat u een video heeft waarop te zien is dat u verplicht werd op een trouwfeest te dansen in een traditionele jurk. Voorts verklaarde u dat u door een vriendin in België op straat werd gezet en dat u van een vriendin in een park in Luik moest gaan werken. U bezocht een LGBT-organisatie in Luik, maar kon er slechts één maal naartoe gaan omdat het te ver is vanuit Gent. U nam niet deel aan activiteiten, maar ging er enkel naartoe voor een document. U wil in België blijven omdat uw vrienden positieve beslissingen kregen op hun asielaanvraag. U vreest een terugkeer naar Noord-Macedonië omdat u geen huis heeft en bij anderen zal moeten verblijven en omdat de mensen opnieuw met u zouden lachen. Ter staving van uw verzoek legde u de gegevens neer van uw advocaat en een brief van C.W., psycholoog bij 'Maison Arc-en-Ciel', waarin deze stelt dat ze u één maal heeft ontmoet, begeleid door een vriendin die voor u vertaalde. Deze vriendin legde uit dat u een weigeringsbeslissing kreeg van het Commissariaat-generaal omdat er getwijfeld werd aan uw genderidentiteit, maar dat er desondanks verontrustende elementen waren, met name post-traumatische stress, nachtelijke angsten, herbelevingen, depressie en een zelfmoordpoging. Een psychiatrische opvolging lijkt haar daarom redelijk en ethisch, en een overplaatsing naar een centrum in de regio Luik zou u toegang geven tot het aanwezige hulpnetwerk.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat hij een persoonlijk onderhoud niet noodzakelijk acht, daar hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen of feiten die aan de orde zijn of die door u zijn voorgelegd, van oordeel is dat hij een beslissing over uw volgend verzoek kan nemen.

Uit het psychologische attest kan niet afgeleid worden dat uw gezondheidstoestand u op betekenisvolle wijze verhindert om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze aan de asielprocedure deel te nemen en uw nieuwe elementen op dienstige wijze uiteen te zetten. Het attest is immers louter gebaseerd op uw verklaringen en de verklaringen van uw begeleider. Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt verder duidelijk dat u alle nieuwe elementen waarover u heden beschikt op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft.

Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen geeft dat u er de voorkeur aan geeft om in de toekomst met een vrouwelijke dossierbehandelaar te werken, maar dat het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel door een mannelijke dossierbehandelaar kan gehouden worden (Vragenlijst BPN DVZ, vraag 2), werd na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, evenwel vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen, zoals bijvoorbeeld het organiseren van een persoonlijk onderhoud (hetgeen in het kader van het huidige ontvankelijkheidsonderzoek van uw volgend verzoek een uitzondering zou vormen op de regel), rechtvaardigt.

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS dan ook van oordeel dat er in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u hebben kunnen voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek op 19 december 2022 door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat er, door een totaal gebrek aan doorleefdheid en door meerdere tegenstrijdige elementen in uw verklaringen, geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaring dat u een transgender persoon bent en dat u dientengevolge problemen kende en vreesde te kennen in Noord-Macedonië. Hiertegen tekende u geen beroep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er

een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u geen dergelijke elementen aan. Voor wat betreft uw verklaring dat u als negenjarige (m.a.w. in 2000) werd verkracht door een dertienjarig ver familielid (verklaring volgend verzoek, vraag 17), dient vastgesteld te worden dat deze feiten te ver in het verleden zijn gesitueerd om te kunnen gewagen van een actuele vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, te meer u volgens uw verklaringen vervolgens nog tot april 2022 in Noord-Macedonië bleef. Uw verklaring dat u 'lang geleden' op een trouwfeest verplicht werd in een traditionele jurk te dansen (verklaring volgend verzoek, vraag 17, 19), volstaat geenszins om de geloofwaardigheid van uw genderidentiteit te herstellen. Overigens heeft u tot op heden nagelaten de desbetreffende video neer te leggen. Uw verklaringen aangaande problemen met een vriendin in België (verklaring volgend verzoek, vraag 19, 24) hebben geen betrekking op uw situatie in Noord-Macedonië. Bovendien worden deze problemen, in weerwil van wat u beweerde, nergens vermeld in de door u neergelegde brief. Aangaande deze brief wordt voorts herhaald dat het een weergave betreft van één enkel gesprek dat u (of uw begeleider, S.U. (...)) heeft gehad met een psycholoog en dat de inhoud van de brief is louter gebaseerd op uw verklaringen. Er wordt geen enkel ziektebeeld objectief vastgesteld. Het kan voorts verbazen dat de psycholoog aanwijst op een verhuis naar de regio Luik opdat u beroep zou kunnen doen op bepaalde organisaties, en u eveneens aanhaalde dat u niet deelnam aan LGBT-activiteiten en dat u slechts één maal naar de betreffende organisatie ging omdat deze ver van Gent is. In Gent is er immers geen gebrek aan LGBT-activiteiten waaraan u zou kunnen deelnemen en LGBT- of andere hulporganisaties waarop u beroep zou kunnen doen, mocht u daar behoefte toe voelen. Dat u in Noord-Macedonië geen huis heeft en bij andere mensen zou moeten verblijven (verklaring volgend verzoek, vraag 20), betreft een blote bewering. Dat uw vrienden een positieve beslissing kregen op hun asielaanvraag (verklaring volgend verzoek, vraag 21), heeft geen enkele invloed op deze beslissing. Elk verzoek om internationale bescherming wordt immers op zijn eigen merites beoordeeld.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. De gegevens van uw advocaat hebben geen invloed op deze beslissing, de brief van de psycholoog kwam in deze beslissing reeds aan bod.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vordert in zijn "BEROEP TOT NIETIGVERKLARING" de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.1.1. Verzoeker formuleert zijn eerste middel in dit kader als volgt:

"Wat betreft het feit dat de beslissing van niet-ontvankelijkheid van een door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van artikel 57/6/2, §1, van de wet van 15.12.80, van 14 april 2023, betekend op 17 april 2023, schendt kennelijk de vereisten van een passende motivering van formele handelingen van administratieve overheden, in het licht van de artikelen 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, de

artikelen 48/3, 57/6/2 en 62 van de wet van 15.12.80, artikel 1/A van het Vluchtelingenverdrag van Geneve, en de kennelijk onjuiste beoordeling.”

Verzoeker betoogt:

“Verzoeker is van mening dat de motivering van het bestreden besluit niet kan worden gevolgd, omdat hij van mening is dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen rekening heeft gehouden met zijn situatie van psychologische kwetsbaarheid en met name met de mogelijke verslechtering van zijn psychische gezondheidstoestand in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië en de voorwaarden voor de behandeling van zijn psychische pathologie in Noord-Macedonië en een mogelijk risico van vervolging.

Verzoeker was ook van mening dat het CGVS geen rekening had gehouden met het medisch toezicht dat nodig is omdat hij transseksueel is.

In het kader van de bestreden beschikking verwijst het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen immers naar het door verzoeker overgelegde psychologisch vervolgcertificaat.

Volgens deze verklaring lijdt de betrokkene aan een angst-depressiesyndroom waarvoor psychiatrische zorg nodig is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zal erop letten dat de psychische klachten van de verzoeker verband houden met gebeurtenissen die hij in het land van herkomst heeft meegemaakt als gevolg van zijn transgenderkarakter.

Elke stopzetting van de psychiatrische behandeling of follow-up zou leiden tot een verergering van de psychische Symptomen van verzoeker.

Verzoeker is derhalve van mening dat zijn psychische kwetsbaarheid op geen enkele wijze serieus in aanmerking is genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoeker is ook van mening dat het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen geen rekening houdt met het door hem overgelegde psychologische vervolgcertificaat en de invloed van zijn psychische toestand op de inhoud van zijn verklaringen.

Deze is namelijk van mening dat het geheel van zijn psychologische symptomatologie de erkenning van bijzondere procedurele behoeften moet rechtvaardigen, hetgeen niet het geval was voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoeker is ook van mening dat het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen op geen enkele manier uitlegt hoe de bevindingen in deze medische documenten de tekortkomingen die hij bij zijn eerste, in 2022 ingediende verzoek om internationale bescherming heeft vastgesteld, niet kunnen verklaren of althans relativeren.

Voorts legt verzoekster ter ondersteuning van dit beroep een OSAR-verslag van 25 november 2022 over de toegang tot de gezondheidszorg voor de Roma-bevolking in Noord-Macedonië over.

Het kan niet worden betwist dat verzoeker lijdt aan een ernstige psychische stoornis, zoals de psycholoog C.W. (...).

Het laatste is de noodzaak van psychiatrische follow-up.

Dat het staken van zowel de medicamenteuze als de medische behandeling door middel van ambulante psychiatrische zorg waarschijnlijk zou leiden tot een verslechtering van de gezondheidstoestand van verzoeker.

Gelet op de psychische kwetsbaarheid waaraan verzoeker reeds vele jaren lijdt, was het echter aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om de kwestie van eventuele vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst en de houding van de Macedonische autoriteiten ten aanzien van de behandeling van psychische pathologieën maar ook de medische behandeling van transseksuelen te onderzoeken.

Het OSAR-verslag van 25 november 2022 is echter bijzonder alarmerend wat betreft de toegang tot gezondheidszorg (psychiatrische zorg, medische zorg) voor de Roma-bevolking in Macedonië.

Volgens het OSAR-verslag worden de Roma-bevolkingsgroepen bij hun toegang tot de gezondheidszorg daadwerkelijk gediscrimineerd als gevolg van hun armoede en het ontbreken van identiteitsdocumenten. OSAR constateert talrijke gevallen waarin Roma door vele medische centra behandeling is geweigerd wegens gebrek aan geld en identiteitsdocumenten.

Zo stelt verzoeker, gezien zijn persoonlijke kwetsbaarheid (transgender) maar ook zijn lidmaatschap van de etnische groep Roma, dat hij geen toegang zal hebben tot de psychologische zorg en de medische begeleiding en behandeling die noodzakelijk zijn voor zijn transgender karakter.

Al deze elementen hadden door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in aanmerking moeten worden genomen om na te gaan of de betrokkene, gelet op zijn psychologische kwetsbaarheid en de houding van de Noord-Macedonische autoriteiten, al dan niet aan een vorm van vervolging zou kunnen worden onderworpen.

Dit was niet het geval.

Dit was de mening van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen in een besluit nr. 282458 van 22 december 2022, waarin werd gesteld

(...)

Verzoekster is derhalve van mening dat de bestreden beschikking nietig moet worden verklaard.”

2.1.2. Verzoeker formuleert een tweede middel als volgt:

“Wat betreft het feit dat de beslissing van niet-ontvankelijkheid van een .door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van artikel 57/6/2, §1, van de wet van 15.12.80, van 14 april 2023, betekend op 17 april 2023, schendt kennelijk de vereisten van een passende motivering van formele handelingen van administratieve overheden, in het licht van de artikelen 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, de artikelen 48/3, 57/6/2 en 62 van de wet van 15.12.80, artikel 1/A van het Vluchtelingenverdrag van Genève, en de kennelijk onjuiste beoordeling”.

Verzoeker betoogt:

“In zijn tweede asielverzoek vermeldde verzoeker, naast de discriminatie waarvan hij in de Macedonische samenleving het slachtoffer was, geweld in de gezinssfeer in verband met zijn transseksualiteit.

Verzoeker stelde ook dat de Macedonische autoriteiten geen doeltreffende bescherming boden.

Wat het bestreden besluit betreft, is het CGVS, zonder het transgenderkarakter van verzoeker in twijfel te trekken, niettemin van mening dat hij in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië niet zal worden gediscrimineerd en een doeltreffende bescherming door de Macedonische autoriteiten zal kunnen genieten.

Op dit punt kan verzoekster niet instemmen.

Ter ondersteuning van het onderhavige verzoekschrift legt verzoeker namelijk een CEDOCA- verslag van 15 december 2022 over de situatie van de rechten van LGBT-personen in Noord- Macedonië over, waarin staat:

(...)

Volgens het CEDOCA-rapport blijft de situatie van de rechten van LGBT-mensen, ondanks enige vooruitgang op wetgevingsgebied, zorgwekkend.

Het aantal aanvallen op LGBT-personen in Noord-Macedonië neemt duidelijk toe.

Bovendien worden de meeste gevallen van geweld tegen LGBT-personen noch door de politie noch door justitie vervolgd.

Magistraten, advocaten en aanklagers zijn niet opgeleid om met dit soort geweld om te gaan.

Het Macedonische rechtssysteem heeft bij de aanpak van dit soort geweld een zekere laksheid en welwillendheid.

Gelet op dit CEDOCA-rapport zijn er geen aanwijzingen dat verzoeker wegens zijn lidmaatschap van de LGBT-groep door de autoriteiten in Noord-Macedonië effectief kan worden beschermd.

Voorts zal de Raad er rekening mee houden dat verzoeker ook melding heeft gemaakt van het geweld dat hij binnen zijn familie heeft ondergaan.

In het bestreden besluit is de situatie van de slachtoffers van huiselijk geweld en de houding van de Macedonische autoriteiten jegens hen niet onderzocht.

Volgens het CEDOCA-rapport van 15 december 2022 wordt het verschijnsel huiselijk geweld echter nog steeds niet begrepen door de politie, de rechtbanken en de sociale diensten.

Er bestaan nog steeds misverstanden bij de politie, de rechtbanken en de sociale diensten.

Bovendien zijn er volgens CEDOCA talrijke meldingen van politie die vrouwen die zich melden om te klagen over huiselijk geweld bedreigen dat zij zullen worden aangeklaagd wegens laster jegens de dader.

In een dergelijke context zal de transgender verzoeker die slachtoffer is van huiselijk geweld geen effectieve bescherming kunnen genieten van zijn nationale autoriteiten.

Ten slotte wordt niet betwist dat verzoekster tot de etnische groep van de Roma behoort, maar het CG VS heeft geen serieus onderzoek verricht naar de houding van de autoriteiten in Noord- Macedonië tegenover transgenders van Roma-afkomst en de situatie van transgenders binnen de Roma-gemeenschap.

Wat de houding van de autoriteiten in Noord-Macedonië betreft, blijft de situatie van de Roma- bevolking volgens het CEDOCA-verslag van 15 december 2022, ondanks enige vooruitgang, zorgwekkend.

Deze laatsten worden namelijk nog steeds gediscrimineerd bij hun toegang tot school, huisvesting en justitie.

CEDOCA maakt melding van talrijke gevallen van politiegeweld tegen de Roma-bevolking.

Het Macedonische rechtstelsel vertoont nog veel tekortkomingen als het gaat om zaken van personen van Roma-afkomst.

Gezien deze vaststelling zal verzoeker, gelet op zijn transgender-zijn en zijn lidmaatschap van de etnische groep van de Roma, geen daadwerkelijke bescherming van zijn nationale autoriteiten kunnen genieten.

*Ten slotte merkt verzoekster op dat het CGVS nog steeds geen serieus onderzoek heeft verricht naar de transgendersituatie binnen de Roma-gemeenschap in Noord-Macedonië.
Dit onderzoek moest echter worden uitgevoerd zodra verzoeker melding maakte van geweld in de gezinssfeer vanwege zijn transgender-zijn.
Worden transgenders namelijk geaccepteerd binnen de Romagemeenschap, zijn zij het slachtoffer van geweld, kunnen zij hulp zoeken bij de autoriteiten.
Om al deze redenen moet de bestreden beschikking nietig worden verklaard."*

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"om de beslissing van niet-ontvankelijkheid van een latere aanvraag, genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van artikel 57/6/2, §1er van de wet van 15.12.80, van 14 april 2023 en betekend op 17 april 2023, nietig te verklaren.

ALS OPDRACHTGEVER.

Erkenning van de aanvrager als vluchteling.

IN HET ALTERNATIEF.

de zaak voor te leggen aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, teneinde de gevolgen te onderzoeken van een gebrek aan medische verzorging die is aangepast aan de situatie van psychologische kwetsbaarheid van verzoeker in Noord-Macedonië en zijn medische verzorging als transseksueel en de mogelijke mogelijkheid van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15.12.80.

nagaan welke bescherming de autoriteiten in Noord-Macedonië bieden aan transseksuelen.

De kwestie van transseksuelen binnen de Roma-gemeenschap en de bescherming die hun door de autoriteiten in Noord-Macedonië wordt geboden, onderzoeken."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 3 en 4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker een "BEROEP TOT NIETIGVERKLARING" indient en in zijn verzoekschrift meermaals vraagt om de bestreden beslissing nietig te verklaren, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

Verzoeker preciseert evenmin welke andere bepalingen van de voormelde wet van 29 juli 1991 hij benevens de artikelen 2 en 3 van deze wet geschonden acht. Evenmin werkt hij uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van deze "volgende" bepalingen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat hij een persoonlijk onderhoud niet noodzakelijk acht, daar hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen of feiten die aan de orde zijn of die door u zijn voorgelegd, van oordeel is dat hij een beslissing over uw volgend verzoek kan nemen.

Uit het psychologische attest kan niet afgeleid worden dat uw gezondheidstoestand u op betekenisvolle wijze verhindert om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze aan de asielprocedure deel te nemen en uw nieuwe elementen op dienstige wijze uiteen te zetten. Het attest is immers louter gebaseerd op uw verklaringen en de verklaringen van uw begeleider. Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt verder duidelijk dat u alle nieuwe elementen waarover u heden beschikt op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft.

Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen geeft dat u er de voorkeur aan geeft om in de toekomst met een vrouwelijke dossierbehandelaar te werken, maar dat het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel door een mannelijke dossierbehandelaar kan gehouden worden (Vragenlijst BPN DVZ, vraag 2), werd na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, evenwel vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen, zoals bijvoorbeeld het organiseren van een persoonlijk onderhoud (hetgeen in het kader van het huidige ontvankelijkheidsonderzoek van uw volgend verzoek een uitzondering zou vormen op de regel), rechtvaardigt.

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS dan ook van oordeel dat er in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u hebben kunnen voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat omwille van het feit dat hij met psychologische problemen zou kampen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Uit het neergelegde attest van psychologische opvolging, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kan, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, namelijk in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk zou kampen met psychologische problemen; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat deze psychologische problemen van zulke ernstige aard zouden zijn (geweest) dat verzoeker daardoor niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Vooreerst gaat dit attest namelijk niet uit van een psychiater doch wel van een psycholoog. Bovendien is dit attest slechts gebaseerd op de inhoud van één gesprek tussen de opsteller van dit attest en de persoon die verzoeker tijdens dit gesprek vergezelde en optrad als vertaler. Daarbij is het attest daarenboven expliciet en louter en alleen gebaseerd op hetgeen de persoon die verzoeker vergezelde gedurende dit ene gesprek beweerde ten overstaan van de opsteller van het attest, wordt hierin slechts aangegeven dat deze persoon vermeldde dat verzoeker met een aantal klachten (posttraumatische stress, angst, herbeleving, depressie en zelfmoordneigingen) zou kampen, en wordt daarnaast slechts gesteld dat in het licht van deze verklaarde klachten verder onderzoek en het opstarten van psychische begeleiding ethische en redelijke maatregelen lijken. In het attest wordt op de beweringen van de persoon die verzoeker tijdens dit gesprek vergezelde verder niet ingegaan. Aldus blijkt uit dit attest hoegenaamd niet dat of op welke wijze verzoekers vermeende problemen en symptomen zouden zijn onderzocht op hun waarachtigheid. Nergens uit dit attest blijkt dat verzoeker aan enig psychiatrisch of cognitief onderzoek zou zijn onderworpen. Evenmin wordt in dit attest ook maar enige diagnose gesteld of enig ziektebeeld geschetst. Uit dit attest kan dan ook geheel niets worden afgeleid over de waarachtigheid en/of de precieze aard en ernst van de vermeende klachten en symptomen van verzoeker en/of de concrete invloed en impact van deze beweerde klachten en symptomen op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit attest enige concrete en sluitende uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze vermeende

klachten zouden hebben (gehad) op verzoekers vermogen om gedurende de onderhouden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in dit verzoek om internationale bescherming. Nergens wordt in dit attest aldus *in concreto* aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de beweerde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt en/of zouden verhinderen of bemoeilijken. Verzoeker toont daarenboven niet aan dat er naar aanleiding van het ene gesprek op grond waarvan het voormelde attest werd opgesteld en/of hetgeen er in dit attest gesteld wordt ook daadwerkelijk enige verdere psychologische of psychiatrische begeleiding of behandeling zou zijn opgestart en dat hij (tot) op heden medisch zou worden opgevolgd in België.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar de voormelde problemen en verweerder eenvoudigweg en op algemene wijze te verwijten dat hiermee geen rekening zou zijn gehouden. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn vermeende, voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat, waar of hoe zulks concreet van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Bovendien maakte verzoeker van het voorgaande niet de minste melding in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van de DVZ. Integendeel gaf hij daar uitdrukkelijk en duidelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Verder formuleerde verzoeker geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en het afnemen van zijn verklaring volgend verzoek bij de DVZ. Uit deze verklaring volgend verzoek blijkt, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, verder duidelijk dat het gehoor bij de DVZ op normale wijze is geschied, dat zich tijdens dit gehoor geen problemen voordeden en dat verzoeker alle nieuwe elementen waarover hij beschikt op een dienstige wijze kon uiteenzetten, toelichten en kenbaar maken.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek op 19 december 2022 door het Commissariaatgeneraal afgewezen werd omdat er, door een totaal gebrek aan doorleefdheid en door meerdere tegenstrijdige elementen in uw verklaringen, geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaring dat u een transgender persoon bent en dat u diensgevolge problemen kende en vreesde te kennen in Noord-Macedonië. Hiertegen tekende u geen beroep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u geen dergelijke elementen aan. Voor wat betreft uw verklaring dat u als negenjarige (m.a.w. in 2000) werd verkracht door een dertienjarig ver familielid (verklaring volgend verzoek, vraag 17), dient vastgesteld te worden dat deze feiten te ver in het verleden zijn gesitueerd om te kunnen gewagen van een actuele vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, te meer u volgens uw verklaringen vervolgens nog tot april 2022 in Noord-Macedonië bleef. Uw verklaring dat u 'lang geleden' op een trouwfeest verplicht werd in een traditionele jurk te dansen (verklaring volgend verzoek, vraag 17, 19), volstaat geenszins om de geloofwaardigheid van uw genderidentiteit te herstellen. Overigens heeft u tot op heden nagelaten de desbetreffende video neer te leggen. Uw verklaringen aangaande problemen met een vriendin in België (verklaring volgend verzoek, vraag 19, 24) hebben geen betrekking op uw situatie in Noord-Macedonië. Bovendien worden deze problemen, in weerwil van wat u beweerde, nergens vermeld in de door u neergelegde brief. Aangaande deze brief wordt voorts herhaald dat het een weergave betreft van één enkel gesprek dat u (of uw begeleider, S.U. (...)) heeft gehad met een psycholoog en dat de inhoud van de brief is louter gebaseerd op uw verklaringen. Er wordt geen enkel ziektebeeld objectief vastgesteld. Het kan voorts verbazen dat de psycholoog aanwijst op een verhuis naar de regio Luik opdat u beroep zou kunnen doen op bepaalde organisaties, en u eveneens aanhaalde dat u niet deelnam aan LGBT-activiteiten en dat u slechts één maal naar de betreffende organisatie ging omdat deze ver van Gent is. In Gent is er immers geen gebrek aan LGBT-activiteiten waaraan u zou kunnen deelnemen en LGBT- of andere hulporganisaties waarop u beroep zou kunnen doen, mocht u daar behoefte toe voelen. Dat u in Noord-Macedonië geen huis heeft en bij andere mensen zou moeten verblijven (verklaring volgend verzoek, vraag 20), betreft een blote bewering. Dat uw vrienden een positieve beslissing kregen op hun asielaanvraag (verklaring volgend verzoek, vraag 21), heeft geen enkele invloed op deze beslissing. Elk verzoek om internationale bescherming wordt immers op zijn eigen merites beoordeeld.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. De gegevens van uw advocaat hebben geen invloed op deze beslissing, de brief van de psycholoog kwam in deze beslissing reeds aan bod."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan.

In zoverre hij in het voorliggende verzoekschrift uitgebreid de aandacht vestigt op het reeds hoger besproken attest van psychologische opvolging en waar hij op grond van dit attest aanvoert dat (i) hij nood zou hebben aan verdere medische opvolging doch in Noord-Macedonië geen psychologische en/of medische begeleiding zou kunnen krijgen in het kader van zijn psychische problemen; (ii) zijn psychische problemen daardoor bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zouden riskeren te verergeren, (iii) zijn psychische problemen bovendien een verklaring zouden (kunnen) bieden voor de vaststellingen die werden gedaan in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming; (iv) zijn psychische problemen daarenboven verband zouden houden met de gebeurtenissen die hij in zijn land van herkomst beweerde te hebben meegemaakt als transgender, dient te worden opgemerkt dat verzoeker in dit betoog hoegenaamd niet kan worden gevolgd. Dient immers te worden herhaald dat uit het door verzoeker neergelegde attest van psychologische opvolging in het geheel niet kan worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk zou kampen met psychologische problemen; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat deze problemen een ernstig karakter zouden hebben. Zoals reeds hoger werd opgemerkt, gaat dit attest slechts uit van een psycholoog en niet van een psychiater, is dit attest slechts gebaseerd op de inhoud van één gesprek tussen de opsteller van dit attest en de persoon die verzoeker tijdens dit gesprek vergezelde en optrad als vertaler, is dit attest daarbij enkel en alleen gebaseerd op hetgeen de persoon die verzoeker vergezelde gedurende dit ene gesprek beweerde ten overstaan van de opsteller van het attest en wordt in dit attest op deze beweringen verder niet ingegaan. Nergens uit het attest blijkt dat of hoe verzoekers vermeende problemen en symptomen zouden zijn onderzocht op hun waarachtigheid en/of dat verzoeker aan enig psychiatrisch of cognitief onderzoek zou zijn onderworpen.

Evenmin wordt in dit attest ook maar enige diagnose gesteld of enig ziektebeeld geschetst. Uit dit attest kan dan ook geheel niets worden afgeleid over de waarachtigheid, de precieze aard en ernst en/of de eventuele oorzaak van de vermeende klachten en symptomen van verzoeker. Zoals reeds hoger werd aangegeven, toont verzoeker bovendien niet aan dat er naar aanleiding van het ene gesprek op grond waarvan het voormelde attest werd opgesteld en/of hetgeen er in dit attest gesteld wordt ook daadwerkelijk enige verdere psychologische of psychiatrische begeleiding of behandeling zou zijn opgestart en dat hij (tot) op heden medisch zou worden opgevolgd in België. Dat verzoeker daadwerkelijk zou kampen met (ernstige) psychische problemen, wordt door verzoeker derhalve niet aangetoond of aannemelijk gemaakt.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige in wezen geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt dat hij in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming geen concrete, nieuwe elementen heeft aangereikt of neergelegd die de reeds tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming teloorgegane geloofwaardigheid van zijn bewerking een transgender te zijn kunnen herstellen. Derhalve dient te worden besloten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een transgender zou zijn en kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker ten gevolge hiervan beweert te hebben gekend en te vrezen.

Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie voor LGBT-personen in Noord-Macedonië en omtrent de discriminatie van LGBT-personen op het vlak van de toegang tot gezondheidszorg, nog daargelaten dat uit deze informatie hoe dan ook niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Noord-Macedonië zou kunnen volstaan om te besluiten dat er in Noord-Macedonië voor de betrokkene sprake zou zijn van een nood aan internationale bescherming en/of geen toegang zou zijn of kan worden afgedwongen tot de gezondheidszorg, verder niet dienstig. Deze informatie is namelijk van louter algemene aard en heeft, gelet op het feit dat noch verzoekers genderidentiteit, noch verzoekers psychische problemen en nood aan medische opvolging zijn aangetoond, geen betrekking op de persoon van verzoeker. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aan te tonen en aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat, manifest in gebreke.

Verzoeker kan met zijn verwijzing naar een arrest dat de Raad in het verleden velde tot slot geenszins afbreuk doen aan het voorgaande. Nog daargelaten dat dit arrest betrekking had op een Guinees staatsburger die ter staving van zijn psychische problemen geheel andere attesten neerlegde dan het attest dat verzoeker neerlegt, dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift daarnaast aanvoert dat de situatie voor leden van de Roma-gemeenschap in Noord-Macedonië zorgwekkend is en dat Roma aldaar worden gediscrimineerd in het kader van de toegang tot scholing, huisvesting, gezondheidszorg en justitie, dient voorts te worden vastgesteld dat uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven een Rom te zijn en afkomstig te zijn uit Noord-Macedonië zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Bovendien verbleef verzoeker decennialang als Rom in Noord-Macedonië. Daarbij haalde en haalt hij geen concrete, ernstige en geloofwaardige, louter aan zijn behoren tot de Roma-gemeenschap verbonden, problemen aan. Dat het loutere gegeven een Roma uit Macedonië te zijn niet kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, blijkt overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat verzoeker zulks slechts in het kader van onderhavige beroepsprocedure, in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming, expliciet aanvoert als asielmotief. Zo de situatie voor Roma in Noord-Macedonië daadwerkelijk dermate schrijnend was als hij voorhoudt, kon worden verwacht dat verzoeker dit veel eerder zou hebben opgeworpen. Dat verzoeker ook zelf klaarblijkelijk de mening toegedaan is dat het gegeven dat hij een Rom uit Noord-Macedonië is niet kan volstaan om in zijn hoofd het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen of

aannemelijk te maken, blijkt bovendien duidelijk uit het feit dat verzoeker het nodig achtte om de reeds tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming en hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielmotieven op te dissen en hierin te blijven volharden.

Het voorgaande vindt daarenboven andermaal bevestiging in het feit dat verzoekers land van herkomst (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT